

Teamfoto Nepal, Mudé 2014

* MCC nieuwkomers

Woensdag 26 november 2014

Met heel wat groentjes in het missieteam van Mudé 2014 leren we elkaar deze middag beter kennen. Allereerst door in groepjes in de buurt Bouddha in Kathmandu boodschappen te halen of tassen met spullen te herindelen (denk aan medicatie, tandenborstels etc.). Daarnaast omdat we later op de middag 'de eerste bijeenkomst op locatie' hebben. We krijgen van elkaar wat achtergrond informatie door de volgende vragen te moeten beantwoorden:

- Wat brengt je hier?
- Wanneer is deze missie voor jou geslaagd?
- Wat is het ergste dat je kan overkomen?
- Hoe ga je met stress om en hoe kunnen we dit bij je herkennen?
- Aanvullingen?

Donderdag 27 november 2014

Om 6.00 uur zetten de drie jeeps met chauffeurs en wij beweging in richting Mudé, een dorp op ongeveer 2550m, zo'n 250km oostelijk van Kathmandu. Helaas blijkt deze strakke planning te mooi om waar te zijn: nog geen drie kwartier later, in een buitenwijk van Kathmandu, blijkt de koppeling van jeep 1 kapot. Onder wat koude omstandigheden, maar toch nog redelijk optimistisch komen we langs de kant van de weg te staan. Dit is dus de boete die betaald moet worden voor het vlotte verloop eerder die ochtend: de chauffeurs en gids Sonar blijken immers al om 4.45 uur aan de poort van het guesthouse te hebben gestaan waardoor ze konden inpakken terwijl wij ontbeten.

Typisch Nepalees gevalletje: de band van jeep 3 verwisselen als na anderhalf uur wachten een vervangende jeep voor jeep 1 onderweg is.... Afijn, om kwart over acht wordt de reis vervolgd. Het prachtige landschap bewonderend rijden we grotendeels over geasfalteerde weg, maar helaas heeft dit toch te lang geduurd zodat we na de oversteek van de grote rivier niet in één keer door kunnen rijden naar Mudé. Ieder in z'n eigen gedaante (bezweet of 'geschminkt' omdat in jeep 2 de hele weg het raam opengestaan met als gevolg stoflongen, bruine gezichten en ton sur ton haarkleur) bereiken we onze slaapplek voor die avond. Douche is hier wc en wc is hier douche, maar de kamer is prima om opnieuw een korte nacht te maken.

Vrijdag 28 november 2014

Ook deze ochtend vertrekken we stipt om 6 uur richting Mudé. Om kwart voor 11 rijden we bij het schoolcomplex aan waar we de komende dagen zowel de checks zullen doen, als zullen verblijven. De kinderen in de school maken hun laatste halve dag af voordat hun vakantie ingaat. Met grote ogen en veel gegiechel bekijken ze wat we doen. Iedereen pakt uit en de meesten van ons zetten de tenten binnen de klaslokalen op als isolatie tegen de kou en, zo blijkt later, tegen het nachtelijke ongedierte, waaronder ratten. Na de lunch, bereid door de mannen die dit al jaren voor MCC doen, beginnen we aan de voorbereiding voor de volgende dag: het tellen van medicijnen, achtergelaten spullen rangschikken, klaarzetten van de medische carrousel etc.

Zaterdag 29 november 2014

Vandaag de eerste dag van de checks! Sommigen wassen nog netjes de haren bij de plaatselijke bergwaterbron: brainfreeze! Thee en een voorzichtige zon compenseren de ochtenddauw en de winterkou. Na het ontbijt starten we de voorbereidingen voor de carrousel (Menno veegt de over de nacht verzamelde rattenkeutels van de geïmproviseerde tandartsenbank) en iedereen neemt z'n plek in: de twee tandartsen, vier op de doktersposten, Rosa en Nicky als apothekers, Mariëlle bij het meten en wegen, Ingrid en Hedwig bij het bloedprikken. We ontmoeten de mensen die ons helpen vertalen. Dit zijn vaak leraren van de school waarvan wij het gebouw bezetten. De eerste kinderen staan al vanaf half 9 in de rij. Onwijs leuk om te zien hoe ze zich nieuwsgierig naast elkaar opstellen en de bedrijvigheid gadeslaan. Met wat gezonde spanning verkennen we onze plekken en deze dag vliegt om! Er zijn twee hartpatiënten gezien die eerdere jaren verwezen waren. Bij deze follow-up blijken ze het goed te doen, dat zijn de mooie dingen. Met een totaal van 160 kinderen is het werk rond kwart voor vier gedaan. De dag wordt afgesloten met een middag wandeling of een bezoek aan de plaatselijke kroeg. Als toetje na het eten een belangrijk moment van de dag: het evalueren! Vele hoogtepunten en kleine dieptepunten en moet-andersjes, conclusie: overwegend positief! Er wordt nog wat invoerwerk verricht of gekletst rondom de warmtebron. Mariëlle zet met 'why tell me why' Anita Meijer in.

Zondag 30 november 2014

We beginnen de dag met prachtig uitzicht op de mount Everest en mount Loche! En zon... Opnieuw zit er om negen uur een rij kinderen te wachten. Vele follow ups na verwijzing van vorig jaar worden gezien: een kindje met osteomyelitis dat trots het herstel komt tonen, hartpatiënten. Voor de doorgewinterde MCC teammembers ware hoogtepunten. Na een soepel verlopende ochtend is de rij tegen het middaguur helemaal verdwenen. Ook de middag verloopt soepel. Rond half vier is ook het laatste station, de apotheek, verlaten. Menno en Bernadette blijken dan nog de laatste tandextractie te verrichten die wat moeizaam verloopt. Met hun jarenlange ervaring hebben ze dit niet eerder gezien: een 'gezwel' aan de tand. Eén normale tandwortel en één afwijkende met, naar het lijkt, extra weefsel en haartjes. Het bloedt ernstig als collega Nicky de gouden tip blijkt te hebben: natte theezakjes in het bloedende gat duwen. Een bevriende collega in Nederland weet onze tandartsen te overtuigen van de onschuld van deze bevinding. Om de vervelende verrassing van zich af te schudden sluiten we de dag weer af rondom de tafel in de bar. Een goede keuze, want de uitvinding van deze dag blijken heerlijk zelfgemaakte appelbeignets! 's Avonds na het evalueren worden medicijnen geteld, data ingevoerd en Rosa en ik worden klaargestoomd voor de EHBO cursus die de volgende dag zal plaatsvinden. Rond tien uur vertrekt iedereen richting bed. Het was wederom een mooie dag!

Maandag 1 december 2014

Na het ontbijt worden voorbereidingen getroffen voor een nieuw station: de EHBO cursus. Uit ieder van de zeven dorpen zijn twee vrouwen uitgenodigd. Deze vrouwen beheren in hun dorp de kist met 'EHBO' benodigdheden. Het duurt lang voordat de genodigden zijn aangeschoven, maar om 11 uur gaat de cursus eindelijk van start. Onder het eindtotaal van acht personen zijn drie mannen, allen leraar. Bij de andere stations worden ook vandaag veel verwijzingen van vorig jaar terug gezien. Over het algemeen zijn deze kinderen goed opgeknapt! 's Middags na de lunch worden er in plaats van vier, vijf artsen op de doktersposten ingedeeld. Deze prachtige dag eindigt koud als de zon na drie uur achter de berg zakt. We eindigen vandaag om half 5. Een dag die wat checks betreft gesmeerd is gelopen en waarin 215 kinderen gezien zijn. Evaluatie volgt na het eten: enorm veel kinderen gezien met ontzettend veel plezier, hard werk en zonder ook maar een onvertogen woord! Huishoudelijke mededeling blijkt de snelheid waarmee het toiletpapier opraakt: nog 18 rollen voor 3-4 dagen, terwijl we er al 50 hebben opgemaakt in de afgelopen 3-4 dagen! Op blijft op... Want ja, wc-papier dat kennen ze hier (hoog in de bergen) niet. Nu wordt het dus pas echt spannend! Stoomcursus 'moeder en kind' wordt gegeven door Nadine aan Annemieke en Judith. Vier personen voeren opnieuw data van die dag in. De rest maakt chocomelk of gaat lezen/slapen. De teamspirit is nog steeds top!

Dinsdag 2 december 2014

Moeder en kind cursus van Judith en Annemieke blijkt ook dit jaar een succes. De rij van kinderen in de ochtend is goed te doen, maar halverwege de ochtend komen er over de berg nog twee lange stoeten kinderen van scholen aanlopen. We starten het middagprogramma dus met een enorme rij aan kinderen van wie we niet weten of we ze allemaal kunnen zien voor het einde van de middag, ermee rekening houdend dat deze kinderen de lange wandeling terug daarna ook nog moeten maken. Feitje: deze kinderen hebben 3-5 uur gelopen om er te komen, dus zou het ontzettend triest zijn om hen niet meer te kunnen zien. In de rij worden de te oude kinderen (grens van dit jaar is de leeftijd vanaf 13) eruit gepikt om poetsinstructie te krijgen van Nicky. De tandartsen bekijken voor de lunch welke kinderen langs moeten komen, deze worden gemarkeerd met een kruis op de hand. Dit om de dokters werk te besparen. Bovendien worden allerlei voorlichtingen al gegeven in de rij. Het is een grote beloning als we om vier uur toch alle kinderen gezien hebben én zelfs nog wat bijzondere gevallen eruit gepikt blijken te hebben! Bovendien is de moeder-kind cursus echt goed verlopen en zijn de vrouwen allemaal erg enthousiast. Wel wordt duidelijk dat de voorkeur voor thuisbevallingen nog steeds bestaat, ondanks het landelijke programma om vrouwen, tegen beloning, in het ziekenhuis te laten bevallen. Nicky heeft vanavond prijs: ze vindt een worm tussen haar bloemkool! Evalueren, invoeren van data en pillen sorteren. Veel van ons gaan slapen met het voornemen de volgende ochtend een vroege wandeling te gaan maken. En o ja, bijna allemaal hebben we inmiddels een anti-wormpil ingenomen.

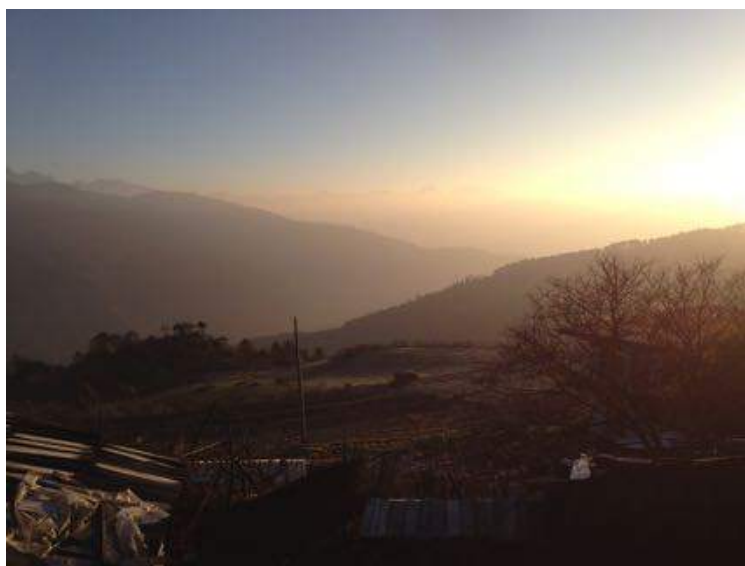

Woensdag 3 december 2014

Om zes uur klinkt de wekker van Annemieke, Judith, Nicky, Ingrid en mij. Maar ook Hedwig en Iris zijn gaan wandelen. Prachtig en nog beter uitzicht op de besneeuwde toppen van de mount everest, geen mist dus zeer de moeite waard! We hebben vandaag een strakblauwe lucht!

Voor de lunch zijn, op een enkeling na, alle kinderen al langs het station 'Hb controle'. Ter informatie: de stations hiervoor zijn 'inschrijving' en 'meten & wegen'; de stations hierna zijn 'dokter', 'apotheek', 'tandarts' en 'poetsinstructie'. De poetsinstructie is belangrijk, maar tegelijkertijd is het schrijnend om te zien wat veel kinderen eten: op het veld zijn deze week 'winkeltjes' opgericht waar snoepgoed gekocht wordt. Dat dit geen uitzondering is bekennen de kinderen bij navraag op de dokterspost, terwijl ze schuld bewust naar de grond kijken en onrustig met de voetjes over de stoffige grond schuifelen. De middag eindigt dus netjes vroeg rond half drie. Het is een zo betitelde 'mengdag' (kinderen vanuit verschillende dorpen) waardoor we zo'n 120 kinderen hebben gecheckt. Deze middag is er dan ook tijd om naar het klooster op excursie te gaan. De dag erna, donderdag 4 december, staat een nieuw dorp op de agenda en de verwachting is dat deze dan ook drukker zal worden

Geleid door local Nawang, lopen we met z'n allen naar het klooster, andere heilige plaatsen onderweg passerend. Hij verschaft ons toegang tot het klooster (familie bezit) en iedereen heeft 'een eigen momentje', een ontzettend mooie ervaring.

Donderdag 4 december 2014

Rust heeft deze ochtend gekenmerkt: de meesten namen voor de start van het ochtendprogramma de tijd om even wat te lezen en ook de checks waren rustig. Het valt vandaag op dat de kinderen over het algemeen weer wat viezer lijken dan de paar dagen ervoor. We hebben nog wat kleinigheidjes uit te delen aan de kinderen, waaronder zonnebrillen die erg in de smaak vallen. We kunnen op ons gemak lunchen. Nadat we om half drie het laatste kind gezien hebben wordt het afval verbrand (plastic, papier, tanden, eigenlijk alles, en dat onder veel aandacht van de kinderen), er wordt opgeruimd en laatste data wordt ingevoerd. De middag wordt afgesloten met de jaarlijkse ceremonie, (met name voor de MCC-groentjes) erg bijzonder: rijen kinderen met bloemenkransen en sjaaltjes staan klaar. Toegesproken door het schoolhoofd, een belangrijk figuur uit de omgeving en Nadine klappen zij allen. De sjaals en kransen worden omgehangen onder een voortdurend 'Namaste'. Vele foto's worden gemaakt en vervolgens moeten we pillen tellen en alles opruimen. De kransen worden aan onze slaapschool gehangen, maar belanden daarna op de heilige plek: in de boom achter het schoolterrein. Met dubbele gevoelens ervaren de meesten deze dag: verlangen naar een goede warme douche en schoner toilet, maar toch wat treurig om deze mooie plek te verlaten.

We lopen voor de laatste keer naar de plaatselijke bar waar ons een warm onthaal te wachten staat: de inmiddels koud geworden patat staat blijkbaar al langer klaar. Wensdoekjes en geluk toewensing uitend verlaten we de bar na een afsluitende borrel. Het diner is speciaal, want we krijgen als toetje taart! "Thank MCC group" in glazuur, inclusief hartjes. Grote dank aan de koks en zij hun dank aan ons. Bij de laatste evaluatie ook weer overwegend positieve reacties, wat hebben we een mooie week gehad, veel gezien en kunnen doen, wat een ervaring en wat hebben we gelachen!

Vrijdag 5 december 2014

De wekker geeft half vijf aan als het tijd is om op te staan. Vlug aankleden en de laatste spullen inpakken. Om precies zes uur rijden we van het shootcomplex weg. Een prachtige zonsopkomst zorgt voor roze gekleurde witte bergtoppen. Deze bekijken we nog iets beter bij een stop op het hoogste punt van de terugrit. Er worden foto's gemaakt en de zojuist ontvangen wensjaaltjes worden op de heilige plek afgedragen. Mijn wens is een veilige terugreis. Deze gaat voorspoedig en de overstap over de rivier maken we nog redelijk vroeg in de ochtend. De acht uur durende rit van hier naar Kathmandu verloopt goed op een enkele lekke band na. Ergens nog heerlijk in de zon eten we dhal bhat en een volgende pauze en file later arriveren we precies 12 uur later bij Maya's guesthouse. We genieten van een zittoilet en een heerlijk warme douche. Dat het licht tijdelijk niet werkt, mag de pret niet drukken. Gezamenlijk lopen we even later opgewekt naar 'ons laatste avondmaal' in café Flavors naast de Bouddhanath stupa. Pizza's, wijn en bier, maar meer noemenswaardig: sinterklaascadeaus van de missieleiding die de hele week al zo goed voor ons gezorgd heeft! Heerlijke chocolade van de banketbakker uit Arnhem en een sterrenslinger voor in de kerstboom. Ook de kinderen en man van Mariëlle zorgen voor een cadeautje: pepernoten, een pietenmuts en sinterklaasdiadeem! Het is enorm gezellig en daarna tijd om afscheid te nemen, want vanaf dat moment maakt iedereen z'n eigen plannen. De wetenschap van het weerzien op de reünie in het achterhoofd en het vooruitzicht van een matras in het guesthouse maakt het afscheid wat makkelijker. Wat hebben we genoten en wat had de teamleiding gelijk toen ze zeiden: "ben je één keer geweest, wil je weer". Het is waar, dit avontuur en deze ervaring zijn besmettelijk! Ik denk dat menigeen van ons het MCC-virus te pakken heeft!

